

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Døden og Doctoren eller Den sorte Pest

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711016224/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Maa! skulde sværge paa, den reent gif ester Næsen,
 Som andre fleer,
 Der gaae saa skæveligen, som man seer —
 Men Himlen frie mig fra dens Gang at fose!
 Hver gaaer paa sine Been saa lige, som han kan
 Kun synes mig, at dens Forstand
 Ved denne Leilighed var ikke just at rose —
 Den burde bedre have kiendt sin Mand,
 Og hvad han førte i sin Pose.

Imidlertid den havde svoret saa;
 Og Døden er en Mand, som man kan lide paa. —
 „Deian,“ udbød den, „tag den; men hold Maade
 „Med Brugten af dens skarpe Odd,
 „Og levn dog lidt af Livets Traad!“ —
 „Lad mig kun raade!“
 Igientog Doctoren — og løb ad Marken hen:
 „Om ofte Dage sees vi her igjen!“
 Han løb — og for ei reent at spille Tiden,
 Hvor intet var at mete, hørsjed han,
 Alt som han løb, den frumme Sabrian
 Til ydermere fikker Siden.

Den arme Død saaledes laae paa Luur
 Tre, fire, fem, sex, syv kiedsonne Dage;
 Men uden Medicin ved Hielp af blot Natur
 Den ottende dens Styrke kom tilbage —
 Den reiste sig — og savned strax sin Lee;
 Thi uden den er gode Mors, hvad flere
 Vor Verdens Herrer uden Zepter ere,
 En Ræe, man er vant at see.

Den gyste for det Skridt, den havde povet,
 At laane bort sin hele Magt:
 „Men,“ raabte den, „har jeg da søvet?